

6. Ak vnútroštátny súd zistí, že došlo k nezákonnému konaniu spočívajúcemu v opakovanom uzatváraní zmlúv s dočasnými zamestnancami SERMAS, ktorého cieľom je pokryť trvalé a systémové potreby poskytovania služieb zamestnancami na dobu neurčitú, pri neexistencii žiadneho účinného opatrenia vo vnútroštátnom právnom poriadku na sankcionovanie takéhoto nezákonného konania a zamedzenie dôsledkov porušenia práva Spoločenstva, má sa doložka 5 rámcovej dohody, ktorá tvorí prílohu smernice 1999/70/ES vykladať v tom zmysle, že sa vyžaduje, aby vnútroštátny súd prijal účinné a odstrašujúce opatrenia na zabezpečenie potrebného účinku rámcovej dohody, aby tak sankcionoval takéto nezákonné konanie a odstránil následky porušenia uvedenej normy práva Spoločenstva, a zároveň neuplatnil takú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá takému cieľu zabraňuje?

V prípade kladnej odpovede a ako sa konštatuje v bode 41 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo 14. septembra 2016 vo veciach C-184/15 y C-197/15 ⁽²⁾:

Bolo by opatrenie na zabránenie a sankcionovanie nezákonného konania v rámci pracovnoprávneho vzťahu, pri ktorom opakovane dochádza k uzatváraniu zmlúv na dobu určitú a na odstránenie následkov porušenia práva Únie, spočívajúce v zmene dočasného pracovnoprávneho vzťahu (príležitostného/náhradného) na vzťah stály, a bez ohľadu na to, či sa bude používať označenie ako stály zamestnanec alebo zamestnanec na dobu neurčitú vo verejnej správe, s rovnakou stabilitou v zamestnaní ako majú porovnateľní zamestnanci na dobu neurčitú, v súlade s cieľmi sledovanými smernicou 1999/70/ES?

7. V prípade nezákonného konania spočívajúceho v opakovanom uzatváraní dočasného pracovnoprávneho vzťahu, možno zmenu z dočasného vzťahu na vzťah na dobu neurčitú, alebo na stály vzťah, vykladať v tom zmysle, že ciele smernice 1999/70/ES a jej rámcovej dohody sú splnené, keď má dotknutý zamestnanec na dobu určitú rovnaké pracovné podmienky ako zamestnanec zamestnaný na dobu neurčitú v oblasti informatiky (vo veciach sociálnej ochrany, kariérneho postupu, obsadzovania voľných pracovných miest, odborného vzdelávania, dovolenky, služobného postavenia, licencií a povolení, pasívnych práv a ukončenia pracovných miest, ako aj účasť na výberových konaniach organizovaných za účelom obsadenia voľných pracovných miest a kariérneho postupu) na základe zásady stability a neodvolateľnosti, so všetkými právami a povinnosťami na obdobnom základe?
8. Vyžaduje právo Spoločenstva preskúmať súdne rozsudky/právoplatné správne akty za týchto okolností, pokiaľ budú splnené štyri podmienky požadované v rozsudku z 13. januára 2004, Kühne & Heitz NV (C-453/00, EU:C:2004:17) ⁽³⁾, a to: 1) V španielskom vnútroštátnom práve správny orgán a súdy majú obmedzenú právomoc zrušiť rozhodnutie s obmedzeniami, ktoré ho veľmi sťažujú alebo ktoré ho znemožňujú dosiahnuť; 2) Dotknuté rozhodnutia sa stali právoplatnými na základe rozsudku vnútroštátneho súdu rozhodujúceho v poslednom/jedinom stupni; 3) Uvedený rozsudok sa opiera o výklad práva Spoločenstva, ktorý nie je v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie a ktorý bol prijatý bez toho, aby bol na Súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania; 4) Dotknutá osoba sa obrátila na správny orgán ihneď po tom, ako sa dozvedela o uvedenej judikatúre.
9. Môžu respektíve musia vnútroštátni sudcovia ako európski sudcovia zabezpečujúci priamy účinok práva Únie v členských štátoch, vyžadovať a uložiť správnomu orgánu členských štátov, aby v rámci svojich príslušných právomocí prijal opatrenia potrebné na odstránenie vnútroštátnych právnych noriem, ktoré sú nezlučiteľné s právom Únie všeobecne, a najmä so smernicou 1999/70/ES a jej rámcovou zmluvou?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mím. vyd. 05/003, s. 368).

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2016, Martínez Andrés a Castrejana López (C-184/15 a C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Rozsudok z 13. januára 2004, Kühne & Heitz NV (C-453/00, EU:C:2004:17).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. februára 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado

(Vec C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Žalovaná: Administración General del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Má sa environmentálna zásada „znečisťovateľ platí“ zakotvená v článku 191 ods. 2 ZFEÚ a článok 9 ods. 1 smernice 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000 ⁽¹⁾, ktorý zakotvuje zásadu úhrady nákladov na vodohospodárske služby, ako aj primerané ekonomické zváženie týkajúce sa využívania vody, vykladať v tom zmysle, že bráni zavedeniu poplatku za využívanie vnútrozemských vôd na výrobu energie, o aký ide vo veci samej, ktorý nepodnecuje k efektívnemu využívaniu vody ani nestanovuje mechanizmy na zachovanie a ochranu verejných vodných zdrojov a ktorého výpočet je úplne nezávislý od schopnosti spôsobiť škodu na verejných vodných zdrojoch a sústreďuje sa výlučne len na schopnosť vytvárať príjmy výrobcom?
2. Je v súlade so zásadou zákazu diskriminácie subjektov, zakotvenou v článku 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou ⁽²⁾, taká daň, akou je poplatok za využívanie vôd, o aký ide vo veci samej, ktorý sa vzťahuje výlučne na výrobcov elektrickej energie z vodných zdrojov pôsobiacich v povodiach patriacich do viacerých autonómnych spoločenstiev, na rozdiel od výrobcov s povolením na využívanie vôd v povodiach patriacich do jedného autonómneho spoločenstva a na výrobcov, ktorí disponujú technológiami na výrobu elektrickej energie z vodných zdrojov, na rozdiel od výrobcov vyrábajúcich energiu za pomoci iných technológií?
3. Má sa článok 107 ods. 1 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že zafaženie výrobcov elektrickej energie z vodných zdrojov, ktorí pôsobia v povodiach patriacich do viacerých autonómnych spoločenstiev, poplatkom za využívanie vôd, o aký ide vo veci samej, keďže zavádza asymetrický systém zdaňovania v rámci tej istej technológie v závislosti od toho, kde sa elektráreň nachádza, a keďže tento poplatok nemožno ukladať výrobcom elektrickej energie z iných zdrojov, predstavuje zakázanú štátnu pomoc?

⁽¹⁾ Smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. februára 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A./Administración General del Estado

(Vec C-106/18)

(2018/C 161/29)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Žalovaná: Administración General del Estado